

עפ"ת 56287/12/13 - אורנית בובליל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 56287-12-13 בובליל נ' מדינת ישראל
ת.ז. 058073743 תת"ע 989-07-13
09 ינואר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערערת
נגד
המשיבה
אורנית בובליל
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערערת - עו"ד אילון אורון

ב"כ המשיבה - עו"ד לבנת מלמד

המערערת הופיעה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 17.03.13 בסמוך לשעה 10:34 בצומת הרחובות הרצל-וולפסון בת"א-יפו, כך על-פי כתב האישום שהוגש לבית המשפט לתעבורה בת"א-יפו, חצתה המערערת רמזור כאשר ברמזור דלק אור אדום.

עסקינן בעבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

נרשם כנגד המערערת דו"ח ברירת משפט על-ידי השוטר משה קלנר, אך המערערת בחרה למצות את זכותה בדין וביקשה במקום לשלם 1,000 ₪ קנס, כי יתנהל משפט הוכחות שבו המדינה תצטרך להוכיח כי אכן עברה באור אדום משום שהיא האמינה, והנני מאמין לה שהיא האמינה, שלא עברה את העבירה שיוחסה לה.

בית משפט קמא שמע ראיות. כב' השופט סגן הנשיאה י' ויטלסון מבית המשפט לתעבורה בת"א שמע את העדים - השוטרים הנו בסאם ומשה קלנר, אשר נסעו בניידת משטרתית אחרי רכבה של המערערת ושניהם העידו כי המערערת חצתה את קו העצירה של הכניסה לצומת, כאשר האור בכיוון נסיעתה ברמזור היה אדום. שני השוטרים עמדו לחקירה

עמוד 1

נגדית צולבת של בא כוחה הנוכחי של המערערת והשיבו כנגד טענותיו החוזרות ונשנות כי לא ראו את האור ברמזור עובר לחציית קו העצירה, כי כן ראו אותו וכי האור ברמזור היה אדום.

המערערת העידה גם היא כעדה יחידה להגנתה, שם חזרה על טענותיה. בין היתר אמרה בעדותה בעמ' 4 לפרו' החל מש' 8 אמירה מטרידה "...תוך כדי נסיעה, כשהגעתי לרמזור...אמרתי לעצמי "טוב, אני נוסעת על 45 קמ"ש, אני נוסעת לאט, לא ממהרת, אין סיבה שיתנו לי דו"ח"...". דברים אלה שאומרת המערערת לעצמה תוך כדי נסיעה אינם דברים רגילים שאומר נהג בנהגו בכביש.

בכל אופן, בית משפט קמא, לאחר ששמע את הראיות ונסמך על ממצאי המהימנות כפי שבאו בפניו, קבע קביעה עובדתית כי המערערת נכנסה לרמזור, לצומת, בניגוד לאור האדום ברמזור, ולא כטענתה בפניו באור הירוק, ולא כטענה שטענה לפני השוטרים כשנערך הדו"ח באור צהוב, והרשיע אותה בדינה.

בית משפט קמא נהג באורך רוח, כיבד את העובדה שהמערערת האמינה בחפותה והסתפק בהטלת העונש בבירור המשפט בלבד בשיעור של 1,000 ₪.

נקבע למשל בע"פ 2439/10 פלוני נ' מדינת ישראל [טרם פורסם, מיום 06.06.12]:

"כלל נקוט הוא מלפנינו, וכמובן אין בכך משום החידוש, כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי העובדה והמהימנות של הערכאה המבררת, וזאת בשל יתרונה המובנה של האחרונה, אשר התרשמה ישירות בלא אמצעים מקשרים מהעדים או מהראיות...".

במקרה שבפנינו, עסקינן בפירוש בערעור על קביעות עובדה וממצאי מהימנות של הערכאה קמא, אשר שמעה את הראיות והכריעה מה שהכריעה, ואין שום הצדקה שערכאת הערעור תתערב בקביעות אלה של הערכאה הדיונית.

בערעור מנסה המערערת, כמובן, לערער את אותן קביעות עובדה של בית משפט קמא, אך גם מבקש בא כוחה לפתע שהמערערת תזוכה מחמת העובדה שעומדת לה הגנה מן הצדק, זאת המעוגנת בסעיף 149(10) לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, ואתמה איך אעשה זאת.

צריך היה להוכיח טענת הגנה מן הצדק מהסוג שטען הסנגור, כלומר, שברי וידוע שלעולם המשטרה או מדינת ישראל אינם מעמידים לדין מי שעובר באור צהוב, שייקבע על-ידי בית משפט קמא, לאחר שמיעת הראיות שאחד, המערערת נכנסה באור צהוב לצומת ולא באור אדום, דבר שלא נקבע, ושני, שתבוא בפניו שם תשתית עובדתית שאכן הטענה שלא מעמידים לדין על כניסה לצומת באור צהוב היא טענה נכונה.

הטענה האומרת שלא מעמידים לדין על אור צהוב לא נטענה בבית משפט קמא, כמובן שלא הוכחה ואף לא נטענה טענה של הגנה מן הצדק שם, ולכן ספק אם אפשר לשמוע אותה בערעור ושמענו אותה, הרי אדחה אותה כבלתי מוכחת עובדתית.

הערעור נדחה.

**ניתנה והודעה היום ח' שבט
תשע"ד, 09/01/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דוידי